

Tisztelt Szerkesztőség!

A MÁÉRT a Magyar Állandó Értekezlet rövidítése. A MÁÉRT közel 6 évig szünetelt, és most a kormány újra indította, a határon túli magyarok „fórumaként”. Mit ígér a mostani újabb belendülés? Nem sok mindent. Miért szüneteltették Gyurcsányék? Talán, mert a „megosztottságot” csak tovább növelték. A Parlamentben kapott helyet a rendezvény, emelve az értekezlet külsőségeiben is megjelenített fontosságát. Kik voltak a meghívottak? A határontúli magyarok, páran a nyugati magyarság képviselőiben. Már itt lemérhető volt, hogy a válogatás szeparált. Erdélyből nem lehetett nem meghívni a legnagyobb párt (az RMDSZ) képviselőit, mellettük ott voltak a Székely Nemzeti Tanács képviselői is, megfelelő Tőkés rásegítéssel. Ugyanakkor a szlovákiai magyarokat csak a Csáki-féle párt képviselte, mellőzték Bugár Béla Híd nevű pártját. De még sorolhatnám. A nyugati magyarság (Nyugat-Európa, Kanada, Egyesült Államok, Dél Amerika és Ausztrália) egy-két emberrel volt képviselve, meghívásos alapon. Tekintettel arra, hogy Kanadában élek, elsősorban a kanadai meghívásokról szeretnék véleményt mondani. Ma nyugodtan mondhatom, hogy a magyarság megosztottsága minden olyan helyen jelen van, ahol kettőnél több magyar él. Így nálunk is. A megosztottság okai a XX századi politikai vonulatok mentén keresendők. Politikai kalandorok kihasználva ezt az áldatlan állapotot, gátlástalanul kommunistázták, fasisztázták egymást. Arra lehetett gondolni, hogy a rendszerváltással ez az áldatlan állapot, ha nem is szűnik meg egycsapásra, legalább lokalizálódik. Az új demokrácia megteremti az alapokat ahhoz, hogy az évtizedes gyűlölködés, egymás torkának ugrás, előbb vagy utóbb megszűnik. Most 20 évvel a rendszerváltás után ez csak naiv álom maradt. Így ma azal szembesülünk, hogy vannak, akiknek kifényesedik a káderlapja, vannak, akiké bemocskolódik.

Ezzel ugyan már korábban szembesültünk a Magyarok Világszövetsége újjáalakításakor. Akkor is olyan személyeket hívtak meg a képviselőtünkben, akik a világon semmit nem tettek a helyi magyarságért, sőt meg akarták akadályozni, hogy az akkori ellenzék vezéralakja, Csoóri Sándor előadást tarthasson a torontói Magyar Házban. Évekkel később maga Csoóri hívta be őket a Világszövetségbe. A jelenlegi Világszövetség szinte nevetséges organizáció. 35 éve aktívan résztveszek a magyar kulturális életben. Színeszként, újságtulajdonosként, szerkesztőként, rádió és TV producerként, színházigazgatóként. Így közvetlen tapasztalataim vannak a kanadai magyarság kulturális igényeiről, szétszaggatott állapotáról, stb.. A Torontó Tükör című lapomat azért indítottam el, hogy egy fórumot biztosítsak a hazai szamizdat irodalomnak, ellenzéki íróknak.

A Tükörben jelentek meg Csoóri, Csurka, Kőszegh, Demszky, Eörsi és sokan mások írásai. 1990-ben a rendszerváltással becsuktam a lapot. A misszió elvégeztetett. Kanadai-amerikai turnéra közel 180 művészt hozattam ki, benne a könnyű műfaj és a komoly műfaj képviselőivel, Simándi Józseftől Sinkovits Imréig, a Vámosi-Záray házaspárig mindenkit. A Nemzeti Színház javára hazaküldtem több ezer dollárt és ezt a munkát missziónak és nem üzletnek tekintettem. A nézőterünk tele volt, és voltak olyan előadásaink, amikor 1000-1200 ember ült a nézőtéren. Jelenleg (9 éve) van egy TV műsorom, amihez semmiféle segítséget nem kapok otthonról. De teszem a dolgom. A Magyarokért Kanadában szervezetnek vagyok az elnöke, amelyik szervezet valóban több magyar szervezet képviselőiben dolgozik. 2 éve volt a Waterlói Egyetemen az első magyar identiti konferenciánk és májusban lesz a második. Ebbe az „idilli” állapotba robbant bele a MÁÉRT újraindítása. Kissé meglepődtünk, hogy Kanadai Magyarok képviselőiben 2 személy kapott meghívást, Bessenyei Ágnes, egy nemlétező szervezet nevében, és Dancs Rózsa a torontói Magyar Ház nevében. Talán még ezt is le lehetne nyelni, hiszen már annyiszor megszívattak bennünket otthonról,

hogy már nem is feltűnő. De addig, amíg a Dancs Rózsa a Magyar Ház képviselőjében mutatkozott be, Bessenyei Ági valami 90 kanadai magyar szervezet nevében tetszelgett. Kérem tisztelettel, ha a helyi kisbírókat is beszámítjuk, akkor sincs 90 magyar szervezet Kanadában. Arról már nincs is mit mondani, hogy Bessenyeiék a Patrubby-féle Világszövetségben kapták meg Kanada képviselőjét, de onnan kiessve, vagy 8 éve, a világon semmit nem tettek a magyarokért. Így a MÁÉRT-en való megjelenésük több, mint botrány. Én eddig is megcsináltam mindent, amit föl vállaltam. Ha Isten erő ad, akkor a jövőben is így lesz. Nem érdekelnek a cafrangok, de jó lenne, ha a MÁÉRT szervezői koordinálnák a rendezvényeket és egyrészt nem nevetetnék ki magukat, másrészt otthonról nem szállnának bele az egyébként is százfelé szaggatott kanadai magyarság további szétverésébe. Ajánlani tudnám a kanadai magyar követség kulturális attaséját, mint informátort, aki azért itt él velünk, és tudja, látja, ki mit tesz az itteni magyarokért.

Kosaras Vilmos

Magyarokért Kanadában Egyesület Elnöke

Kedves Kosaras Vilmos, kedves Pufi, neked teljesen igazad van. De mit mondjunk az amerikai magyarság képviselőiről? Mondd meg, ezek az emberek magukon kívül kit képviselnek? Kinek a megbízásából vettek részt, kit és mit képviseltek? Mikor törődtek ezek valaha az amerikai magyar kisemberek bajával? Rájuk hivatkozva a saját pecsenyéjüket sütögetik. A legújabb típusú Mercedest ajánlom fel annak, aki egyetlen embert mutat, akinek az életben a legkisebb haszna származott abból, hogy ezek a szervezetek léteznek. Ezek senkit nem képviselnek. De mit érdekel engem? Ez a lap hetente több emberhez szól, több embernek nyújt segítséget, mint ahány amerikai magyart ezek életükben láttak. De törődöm velük? Neked hiányzik az, amit ezek csinálnak? Te elmentél volna erre a MÁÉRT-re, ezek közé? Én legfeljebb ostorral, mint Jézus, aki kikérgette a templomból a kufárokat. Üdvözlettel, **A Szerk.**